

Nr 275.

Av herr **Bengtsson** i Kullen m. fl., om vissa ändringar i de av Kungl. Maj:t föreslagna grunderna för dyrtidstilläggens utgående.

Under den senaste ekonomiska krisen ha statens befattningshavare intagit en i förhållande till övriga befolkningsgrupper sällsynt förmånlig ställning. Trots de utomordentliga svårigheter och nödförhållanden, som följt krisen i spåren, och som borde ha krävt vittgående uppoffringar av alla samhällsklasser och i synnerhet av de bäst ställda, ha dessa statstjänstemän bibehållits vid nära nog oförändrade villkor. De ha haft en fast anställning, vilket i tider som dessa varit av oskattbart värde, de ha haft en tryggad pension, vilket inte varit mindre värdefullt, och de ha detta till trots icke behövt uppoffra mer av sina inkomstförmåner än den relativt obetydliga minskning, som sammanhängt med dyrtidstilläggens beroende av levnadskostnadsindex och som icke nämnvärt torde ha påverkat reallönen. Den kraftiga besparing av inkomsterna, som träffat statstjänstemännen i flera andra länder, ha våra egna statstjänstemän lyckligt undgått.

Redan i motion till fjolårets riksdag utvecklades detta och framhölls önskvärdheten av att något gjordes för att utjämna inkomstförhållandena mellan statstjänstemännen såsom mest gynnad nation å ena sidan och exempelvis jordbrukarna å den andra, vilka senare i många fall fått se sin levnadsstandard pressad ned mot rena existensminimum. Det hemställdes också med anledning härav att åtminstone de högsta statslönerna måtte kraftigt beskäras och att dyrtidstilläggen över lag måtte underkastas en kraftig reduktion i enlighet med angivna riktlinjer. Riksdagen anslöt sig emellertid till den av Kungl. Maj:t uttalade åsikten, att dyrtidstilläggen borde utgå efter oförändrade grunder.

Av olika tecken att döma vill det nu synas som om krisen passerat sitt lågvattensmärke och som om utvecklingen åter ginge mot bättre tider. Det är dock ännu för tidigt att kunna avgöra, om förbättringen är av mera varaktig natur eller om konjunkturerna ännu en gång komma att gå nedåt. Och i varje fall äro krispolitikens statsfinansiella verkningar ännu långt ifrån slutlikviderade. Årets budget förtjänar nära nog lika väl som sina närmaste föregångare beteckningen krisbudget, och man torde med visshet kunna säga, att det tar lång tid, innan bördorna från de sista årens finanspolitik blivit avlastade. Kravet på att statstjänstemännen i större utsträckning än hittills taga del i dessa bördor och medverka till budgetens sanering framstår därför fortfarande som fullt berättigat.

I årets statsverksproposition föreslås emellertid åter, att dyrtidstilläggen skola utgå efter oförändrade allmänna grunder. Det för ändamålet erforderliga beloppet beräknas uppgå till inte mindre än 59.2 milj. kr. mot 57.9 milj.

kr. under föregående år. Vi anse oss under sådana förhållanden böra ånyo understryka i fjolårets motioner uttalade uppfattning. Även om de övriga befolkningsgruppernas och däribland jordbrukarnas ställning sedan i fjol undergått en påtaglig förbättring, föreligger nämligen alltjämt en bristande överensstämmelse mellan deras villkor och statstjänstemännens. Det finns ingen anledning att de sistnämnda, därför att de på ett sätt, som enligt vårt förmenande var oriktigt, lyckats undgå verkningarna av själva krisen, också skola undgå att göra de uppoffringar för krisens slutliga likvidering, som man med hänsyn till deras säkra levebröd och goda förmåner i övrigt har skäl att fordra av dem.

Med anledning av vad här anförts få vi därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta om sådan ändring i de av Kungl. Maj:t föreslagna grunderna för dyrtidstilläggens utgående

att å s. k. nyreglerad avlöning dyrtidstilläggen helt slopas;

att å s. k. oreglerad avlöning procenttalet för dyrtidstillägget utgår med $\frac{1}{3}$ av talet för levnadskostnadsökningen enligt socialstyrelsens index, varvid procenttalet i förekommande fall avjämnas till närmast lägre hela tal, dock med den begränsningen, att det maximibelopp, å vilket dyrtidstillägg må utgå, fastställas till 500 kronor per månad;

att beträffande tjänstepensioner och familjepensioner det dyrtidstillägg, som skall utgå, sänkes i relation till den sänkning och maximering, som ovan föreslagits för s. k. icke reglerad avlöning.

Stockholm den 22 januari 1935.

Emil Bengtsson.

Aron Gustafsson,

Wilhelm Beck.

Lekåsa.

Osc. Werner.

Otto Niklasson.

Gust. E. Andersson.

Axel Hansson,

Albin Eriksson.

Gustav Johanson,

Rubbestad.

Hallagården.